

[Landbrugsministeren.]

ning til Lovforslaget, Ordførerne for Venstre, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Derimod kan jeg desværre ikke takke Ordføreren for det konservative-Folkeparti, som sluttede med at udtale, at Forslaget maatte undergaa meget væsentlige Ændringer, hvis der skulde være Tale om, at de Konservative kunde stemme for det.

Det ærede 1ste tingvalgte Medlem (Jefsen Christensen), som talte for Partiet Venstre, sagde om det nye, der indføres gennem Indefrysningen, at det er en Foranstaltning, som ikke er i Debitorernes, men kun i Kreditorernes Interesse. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem kan være sikker paa, at det meget let kan gaa saaledes, at denne Foranstaltning ogsaa faar stor Betydning for Debitorerne. Hvis vi kommer ind i bedre Konjunkturer, hvis det store Kompleks af Lovforslag bliver gennemført, som vi nu behandler her i Rigsdagen, og som kan betyde en ikke ringe Lettelse for Landmændene, saa kan det ærede Medlem være forvisset om, at der i mange Tilfælde vil være Kreditorer, som ikke vil gaa paa Akkord for Tiden, fordi de haaber og tror, at de ved at lade være kan faa Ejendommene fra Landmændene ved Tvangsauktion eller paa anden Maade og tage den Chance, som kommer under de opadgaende Konjunkturer. Hvis man derfor vil støtte de Landmænd, som kæmper en støt og virksom Kamp for Tilværelsen, for at blive ved deres Hjem og Bedrift, saa kan man vel gøre det ved Akkorder, saa længe det gaar nedad, men den Dag, det gaar opad, maa man være klar over, at man ikke kan klare det ved frivillige Akkorder, for saa vil i mange Tilfælde Kreditorerne tage Ejendommen, uden at Debitor kan hindre dem i det. Derfor vil dette ikke alene være en Bestemmelse, som betyder en Forbedring for Kreditorerne, men ogsaa en Bestemmelse, som under en Opgangsbevægelse vil betyde overordentlig meget for Landmændene.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg forstaar § 3, 3die Stykke, hvordan det vil gaa, hvis der ikke opnaas Akkord. Ja, naar der ikke kan opnaas Akkord, kommer der selvfølgelig ingen Penge fra Laanefonden til Akkordlaan; det er umuligt. Men saa sagde det ærede Medlem: Ja, men saa kan det jo meget let gaa saaledes, at Manden bryder sammen alligevel, for saa vil han ikke kunne betale Renter og Restancer o. s. v. af 1ste Prioritet. Det er rigtigt, men saaledes gaar det ogsaa nu.

Nu er det nemlig ogsaa saaledes, at hvis der ikke opnaas Akkord, faas der ingen Penge som Akkordlaan; altsaa, hvis Manden ikke kan betale Renter og Restancer af 1ste Prioritet, kan han heller ikke nu klare sig. Der sker ingen Ændring i den Henseende, men jeg vil tro, at naar de forskellige Kreditorer ser, at Renter og Restancer af 1ste Prioritet vil slaa Manden ned, hvis der ikke opnaas Akkord, saa vil de blive interesserede i, lige saa vel efter det nye Forslag som tidligere, at gaa med til en Akkordordning. Der sker altsaa ingen Forringelse for Debitorerne paa dette Punkt.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) udtalte, at ved denne Lov gøres der stor Uret mod Kreditorerne. Det er ikke rigtigt. Det ærede Medlem røbede, forekommer det mig, her en saa uhyre ringe Forstaaelse af Landbrugets og de andre Erhvervs Stilling og Vanskeligheder, at jeg sjældent har mødt noget lignende i disse Tider. For hvad bliver i en Situation som denne Resultatet for Landbruget, hvis man gaar imod frivillig Akkord og Indefrysning? Det bliver Tvangsauktioner, det bliver, at Landmænd i Tusindvis maa fjernes fra deres Ejendomme. Tror det ærede Medlem virkelig, at en saadan Udvikling, en Udvikling, som vi kender den fra 80erne, vil give Kreditorerne bedre Vilkaar, flere Penge og større Muligheder end frivillige Akkorder, hvorved de faar 20 Mill. Kr. fra Staten, eller et Moratorium i 3 Aar, der medfører, at deres Tilgodehavende, deres Ret bliver hvilende, saa de ikke behøver at tage det øjeblikkelige Opgør, hvis de anser dette for rigtigt? Nej, det ærede Medlem kan være vis paa, at hvis man ikke vil være med til at gennemføre nogen af disse to Dele, vil Vilkaarne blive forfærdelige, ikke alene for Landbruget, men i lige saa høj Grad for Kreditorerne, som saa ikke faar deres Penge.

Det ærede Medlem sagde, at det var hans Indtryk, at de fleste af de Penge, der tabs ved Akkorderne, tabs af handlende og Haandværkere; det ærede Medlem, som talte for Venstre, havde derimod den Opfattelse, at Pantekreditorerne led de største Tab. Jeg tror, at begge de ærede Medlemmer har Ret, for jeg ved efter at have undersøgt Forholdene, at det ligger meget forskelligt i de forskellige Dele af Landet. Sagen er, at i visse Dele af Landet, navnlig i Jylland, er man langt mere overkapitaliseret med Pantegæld end paa Øerne. Derfor falder Tabene i de forskellige Dele af Landet forskelligt paa Pantekreditorer og paa den løse Gæld.